

ORDINARIA RELATIONIS HISTORICO-HEBDOMADARIAE

Continuanda Continuatio, 16. Februarij, 1638.

Mediolano, 17. Ianuarij.

Excellentissimus Marchio de Legnes militum præcipuum, præditumque multitudinem ad exagnationem oppidi & Castellum de Prouzone, sui in Sratu regionis Montferatensis, quod si res pro pere, & ex animi sententia successerit, prouidum erit si uisum sit, & uel nobis si imperpetuum foret in regionem latè Langas ad mare usque, cum magna regij Hispanorum Exercitus militiae & commodo.

Constat adhuc, Gallorum Ducem Crisquium aliquot Montferatense subuulgos milites, qui se dicebant transfugisse à regio quoque exercitu Gallico, & se conferrent in oppidum Nizza, captaque occasione ascenderent in urbem comenensem, in quem tuum dictum Crisquium habebat circa prædictum oppidum paratos uisus, uictosque quam plurimos milites Gallos, ad illud durante incendio occupandum, sed conatu eius hoc profectio, proditores comprehensi, & suspensi sunt.

Prorex Neapolitanus miserat magnas pecuniarum summas Gubernatori Mediolanensi pro exercitu regio, & ad tantam maiorem defensionem Satus Mediolanensi, militarem conscriptionem grauius continuit, uti & Eques Palatinus, qui in prouincia Genuesium mille pedites conscripsit, & in ipso Sratu Mediolanensi primo quoque tempore militem prouincialem armabit, necessitate requirente, ut in omnem euentum paratus sit.

Lugduno Galliarum, 18. Ianuarij.

Literis Parisiensium perscribitur, Gallorum Regiam uerum ferre, ex eoque Regem maxima affici lætitia, & pacis componendæ aquas conditiones minime recusaturum, plerique exstant.

Predictus Galliarum Rex Christianissimus postquam in oppido Ruel & S. Germani sano ægitudine laborantes, iuxta receptam Galliarum Regum consuetudinem, reuigisset, cum Regina sua, quam certo grauidam & prænantem esse aiunt, hoc Bacchanalio, uim tempore choræas duxit.

Generalis Gallicanæ militiæ apud Principem Saxo-Vimmariensem Legatus Hubertus, per hanc urbem Lutetiam Parisiorum versus profectus est, cum Rege sub ardua magnique momenti negotia tractaturus, & præsens ei omnem statum, conditionemque de exercitu Vimmariensi aperturus.

Classis,

Classis Gallicana cum operatum navigationis sine fructum nequaquam accipere
posset, iterum ex Oceano meridionali partim ad Toulonis, partim ad Mafsi-
eus, post varios atrocissimarum tempestatum exaeratos labores, regressa est
dem nauium lacerarum curam agens.

Hollandorum naues, quæ in Orientalem Indiam navigationem suam in-
runt, sub Archithalasso Kinn, in Guinea munitissimum Castrum Elmipa Ho-
& Americanis eripuerunt, idque per præsidiariorum paucitatem, post quatuor
nam obsidionem, oppugnationemque, facili negotio deditione expugnarunt,
dictique præsidarii & inquilini Hispani cum sarcinis nonnullis & impedimentis
ad vicinum præsidium & Castrum S. Thomæ dimissi sunt.

Vienne, 29 Ianuarij.

Viatores negotiorum causa p[ro]hibito huc diuertentes nunciant, Imperatoris
ronationem propediem iam ijs in Comitibus euentum suum habituram, quod
quidem omnia obstacula hactenus eam impediencia, nunc planè sublata sunt
gloriosissimæ memoriæ Ferdinandi Tertij Imperatoris vidua Coniunx eius
garicæ scilicet Coronæ imperio, administrationique renunciarit.

Ex Pomerania, 28. Ianuarij.

Quanta patriæ nostræ calamitas sit, Dominationem Vestram ex præcedentibus
meis literis satis clarè intellexisse arbitror. Bannierius recentem è Suecia
expectat, & ab vrbibus sibi præsidarijs magnam pecuniæ vim extorquerè
rat, vtea ratione bellum continuare possit. Intèr im deploranda harum regio-
facies verbis vix effari potest; ad duodecim miliaria vastam quasi videre est
nec hominum, immo nec ferarum accessu peruiam, sed plurimorum fame
extinctorum cadaueribus referam.

Elector Brandenburgicus etiamnum militares suas conscriptiones indolens
continuat, & proximo vere numerosum exercitum aduersus Suecos in cam-
foret ducturus.

Hamburgo, 3. Februarij.

Miles Cæsareus Vvismariam denuo obsedit ciuitatem, & ad eius redinteg-
dam summis viribus oppugnationem, tormenta & machinas propius adducit.

Sub initium huius anni, stupendum monstrum marinum in Balthici maris
visum, perque tempestatem ad vrbem Stralsundanz hucus disiectum fuisse, perfer-
tur, de cuius certitudine & veritate, proximè ulterius referemus.

Ad urbem Lubecensem Cæsaro Saxonice militiæ Tribuni frequenter modo
veniunt, ex eaque ciuitate ingenitæ annorum & diuasticorum multitudinem, cum
gna commoditate percipiunt. Proximis diebus, Florentiæ Princeps sub Galliarum
militans exercitu, prædictam Lubecensium urbem ingressus est, quem Magister
omni publico lætitiæ genere splendide excepit, in eiusque aduentum romanæ
bellica per ciuitatis mœnia disposita, lætisono fragore inonarunt.

Marpurgo, 3. Februarij.

Ante biduum, Generosus Baro & Vigiliarum Magister Leubel, non sine ex-
vtriusque partis Darmstadiensis & Castellanz Dominorum Deputatorum desidia

statione, ad hanc urbem accessit, eum in finem, ut ceptam utrimque pacis
 nem felicem ad exitum perduceret, de cuius prospero successu minimè
 hignimus. Commemorata Pacificationis Articuli & singula capita calamo
 pta, & ad Augustissimum Cæsarem transmissa sunt, ut ea sua & Imperij au-
 te confirmet, rataque habeat. Atunt, nunc ab utraque parte armistitium, per
 atores in utriusque castris publicandum fore, euentum tempus aperiet.

Ex oppido Siluæ Ducis in Brabantia, 6. Februarij

soliti iam citra plurimorum opinionem, hoc in oppido contingunt casus,
 am commiseratione ducuntur omnes boni Catholici. Proxime præterita die
 quæ fuit 4. Februarij, omnes hæc in urbe existentes Religiosorum Ordinum
 tes, Conventuales, Monachi, Sacerdotes, & cuiuscumque conditionis, sexus, ac
 Ecclesiastici, siue Religiosi abhinc in exilium relegati sunt, nulla habita per-
 rum, ac dignitatis ratione, sed omnes quanto citius urbe exire, & tumultuariè
 salus rebus, cum summo vitæ, ac fortunarum discrimine, per dura & aspera
 tra, per solum, per aquas, per niues & glacies proficisci, ac aliunde sedes suas
 asserre coacti sunt. Neque hoc nostratum Ecclesiasticorum exilio Catholicis
 tri Aduersarij acquieuerunt, sed etiam proximis diebus quorumcumque civium
 nos visitarunt, viderunt, perlustrarunt, quod & heri sub vesperam adhuc factum,
 m urbis nostræ Prætor Hollandus cum stipatoribus suis militibus opulenti cu-
 am mercatoris Catholici ædos inuaderet, inuolaret, & benedictum sacrumque
 gno calicem, cum Crucifixi argentea. & ex auro fabricata Imago, ex crisque Al-
 tum ornamentis, secum auferret, postmodumque sequentis Mandati sententiã,
 Hollandiæ Statuum Vnicorum nomine, nobis insinuare, quam ex Belgico Germa-
 nimo, compendiosè in Latinum idioma vertere operæ pretium duxi, habet autem

Nos Prætor & Scabini oppidi Siluæ Ducis, ex consilio & mandato præ-
 potentium amplissimorumque Hollandiæ Statuum Vnicorum, iube-
 mus vniuersis & singulis Ciuitatis nostræ inquilinis, ciuibus, & omni-
 bus quibuscumque siue Sæcularibus, siue Ecclesiasticis personis seriò demã-
 damus, ut ocys amplissimorum Hollandiæ Ordinum Decreto, quod 23.
 Ianuarij aduersus Siluæ Ducis oppidi ecclesiasticos latum fuit, morem gerant,
 & secundum id actiones suas ira instent, ut omnem multam euitare, & à
 damno sibi maturè cauere possint. Et est amplissimorum Hollandiæ Ordi-
 num, nostræque urbis Prætoris, & Scabinorum voluntas, & sententia, quæ sic
 eos facere iussit.

Præter huius mandati ciuibus nostris insinuati tenorem, iisdem seriò in-
 hibitum fuit, ne post primam huius euulgationis diem, Ecclesiasticorum aut
 Religiosorum quemquam clanculum in urbe hospicio excipiant, alant, vl-
 lamve eis auxilium suppeditent, quod si secus fecerint, grauissimis pœnis, &
 pecuniarum multis in transgressores animaduersum iri declararunt.

Cogun-

Coguntur itaque homines nostri Catholici hic etiam vel cum maximo
pidatione, latere, vel fugere, & miserè in exilium abire.

Limpurgo ad Lahnam, vndecima Februarij.

Ante paucos dies tantæ aquarum inundationes apud nos in Anstrio Laha
quales vix ab innumera sæculorum ætate, aut visæ, aut auditæ. Certè om
finitimi accolæ ex tanta aquarum subito crescentium altitudine non
perpessi sunt calamitatem, neque ab hoc communi patriæ malo ac dam
plurima oppida, agri, pagi, & villicorum coloniarum immunes fuerunt; qu
in quibusdam patriæ nostræ locis prædictæ hæc aquarum eluiones agri
na funditus deleuerint, vicinamque regionem, immo totum patrium &
stium solum ab omni malorum colluuiæ, militumque diuturna molestia
runt, vt iam multo serenior patriæ nostræ facies resplendere, ac alluere
tur, vt potè cum ante dies non multos cum ipsamet hyemali glaciæ, & ni
omnes præsidarij nostri ad inferiores patriæ partes delabi, & quasi defu
perint, & cum iam reliquos aduersus Imperij hostes ducendos in camp
sit, quatinus tamen necdum satis constans, ita serenior em hanc regionem
ciem aliquo tempore adhuc duraturam fore speramus.

Ex Hadamaria, 12. Februarij.

Parum hic modò noui, nisi quod hecæna luce aliquot militum turmae,
vltra biduum in Comitatu nostro subitissent, & pernoctassent, Rhenu
iter suum deflexerint, Excellentissimi Ducis & Marchionis sui Carrettas
lectilem solum deduxerunt, & quod mirum, nullas vicinis accolis molest
tunt, sed leni saltem pabulationis & frumentationis viaticis contenti fue
ior regioni nostræ tranquillitas affulgere videtur, quotidianam tamen
perrunos fatigat.

Bruxellis, 13. Februarij.

Miles Hispanicus, qui in Artesia & Hannonæ hincibus hybernabat, Ca
may hoc tempore suæ fecit portitatis, & defensores circiter octoginta Gal
præsidio maclauit.

Excellentissimus Comes Piccolominus modò res suas ad abitum dispo
Serenissimus Princeps Cardinalis grandem pecuniæ massam, & centum
Ducatorum millia pro augendis exercitus sui viribus, & veterum legionum
mentis, adnumerari iussit, ex quo neruo prædictus Comes breui tempore
ditum militem conscribet. Ex Hannoniæ finibus pleræque equitum tur
spanicæ hybernandi causa, ad alia loca profectæ sunt, vt tamen contra
excursionem eius prouinciæ securitati consultum foret, nonnullæ C. oca
ees limitaneis ijs locis præsidariæ impostæ sunt.

Ex Diocesi Monasteriensi, 13. Februarij.

Heri magistri equitum Ioannis de vado (zur Stegge) Legatus sedecim
riorum militum uincio stipatus, palantium quandam Habsiacorum equitum
mam cæcidit, opimamque eorum, & captiuorum prædam ad sua Quartier
xix. Pacis inducias in eam Hessum & Casarem verimque compositas cere
nunciatur, easque tubarum & tympanorum clangore propediem diulgant
communis omnium est fama, & opinio. FINIS.